

ENVIRONMENTÁLNA SOCIÁLNA PRÁCA – VÝZVA PRE SLOVENSKÚ SOCIÁLNU PRÁCU

ENVIRONMENTAL SOCIAL WORK – CHALLENGE FOR SLOVAK SOCIAL WORK

Jana LEVICKÁ, Michaela VACEKOVÁ

Abstrakt

Význam vplyvu prostredia na každodenný život jedincov a rodín je predmetom vedeckého záujmu v sociálnej práci prakticky od začiatku formovania profesie. V priebehu času prirodzene prichádza k zmene chápania samotného pojmu prostredie klienta. Obsah pojmu sa postupne rozširuje, až napokon v 20. storočí absorbuje aj životné prostredie ako celok. Nárast záujmu o problematiku životného prostredia je spojený s dôsledkami globálneho otepľovania, ktoré sa spájajú s lokálnymi klimatickými krízami. Cieľom príspevku, ktorý má charakter teoretickej štúdie, je predstaviť základné tézy environmentálnej sociálnej práce, ktorá je v súčasnosti chápaná ako nové pole sociálnej práce a načrtnúť možnosti jej etablovania v slovenskom prostredí.

KLúčové slová: ENVIRONMENTÁLNA SOCIÁLNA PRÁCA. ŽIVOTNÉ PROSTREDIE. SLOVENSKÁ SOCIÁLNA PRÁCA. TEORETICKÁ ŠTÚDIA.

Abstract

The importance of the impact of the environment on the daily life of individuals and families has been the subject of scientific interest in social work practically since the beginning of the formation of the profession. Over time, the understanding of the concept of the client's environment changes. The content of the term gradually expands, until finally in the 20th century it absorbs the environment as a whole. The growing interest in environmental issues is linked to the consequences of global warming, which are linked with local climate crises. The aim of the contribution, which has the character of a theoretical study, is to present the basic theses of environmental social work, which is currently understood as a new field of social work and to outline the possibilities of its establishment in the Slovak environment.

Keywords: ENVIRONMENTAL SOCIAL WORK. ENVIRONMENT. SLOVAK SOCIAL WORK. THEORETICAL STUDY.

ÚVOD

Vo verejnosti je sociálna práca vnímaná ako pomáhajúca profesia fokusovaná na intervencie prinášajúce zlepšenie kvality každodenného života svojich klientov. Menej je reflektovaná jej orientácia na životné prostredie, a to aj napriek tomu, že na význam prostredia poukazovala sociálna práca už od začiatku 20. storočia (Richmond, 1917; Addams, 1910; Krakeš a Krakešová-Došková, 1934). S väčšou intenzitou zarezonovalo prostredie ako objekt sociálnej práce v 70. rokoch minulého storočia, kedy sa v sociálnej práci definitívne presadil ekosociálny prístup, ktorý nasmeroval záujem sociálnych pracovníkov na výskum interakcií prebiehajúcich medzi klientom a jeho prostredím (Stepney, Ford, 1998; Gordon, 1969). Pod vplyvom tohto prístupu bola v sociálnej práci akceptovaná paradigma osoba:prostredie / person:environment (Germain, Gitterman, 2011), ktorá je založená na transdisciplinárnom prístupe budovania teórie sociálnej práce. Teoretická báza

profesie bola doplnená nielen prvkami systémového prístupu, ale aj niektorými poznatkami z ekológie a biológie (Germain, 1973). Následne sa sociálna práca zamerala na skúmanie vplyvu sociálneho prostredia na sociálne fungovanie jedincov, rodín a komunít (Bartlett, 1970). V teoretickej rovine sa ekosociálny prístup premietol aj do prijatia nových úloh a cieľov sociálnej práce. Ako uvádzajú Ornellas et al. (2018, s. 224), hlavným cieľom sociálnej práce sa stala podpora „sociálnej zmeny a rozvoja, sociálnej súdržnosti a posilnenia a oslobodenia ľudí“. V tomto zmysle je profesionálna prax sociálnej práce rozvíjaná na báze holistickej perspektívy, ktorá sa zameriava na viacnásobné transakcie medzi ľuďmi a ich sociálnym a biofyzikálnym prostredím (Kondrat, 2013; Hare, 2004; Gray, Coates, 2015; Harris, Boddy, 2017; Besthorn, 2003). Napriek veľkému počtu autorov usilujúcich sa o presadenie ekosociálnych princípov ako základov sociálnej práce nebolo „fyzické“ prostredie predmetom záujmu sociálnych pracovníkov. Ako píše autori Besthorn (2003); Gray, Coates (2015) biofyzikálne prostredie bolo v rámci sociálnej práce zúžené len na sociálne prostredie. K zmene prišlo v 90. rokoch minulého storočia, kedy sa postupne začalo formovať nové pole sociálnej práce nazývané *environmentálna sociálna práca*. V rámci rozšíreného chápania paradigmy „osoba:prostredie“, sa sociálna práca začala zaoberať aj prírodným a tzv. vybudovaným prostredím (Dominelli, 2012; Gray et al., 2013; McKinnon, 2008).

V rámci environmentálnej sociálnej práce sa nachádzajú viaceré prúdy, ako napr. ekologická sociálna práca / ecosocial work (Matthies et al., 2000) alebo zelená sociálna práca / green social work (Dominelli, 2012) a pod. Ekologická sociálna práca pracuje s chápaním zdravého životného prostredia ako ľudského práva. V tomto kontexte potom rozpracováva myšlienku sociálnej spravodlivosti a prístupu komunít k základným zdrojom potrebným pre prežitie (Matthies et al., 2000; McKinnon, Alston, 2016). Cieľom „zelenej sociálnej práce“ je spolupodieľať sa na obnove a ochrane „životaschopnej zeme“ a spoločnosti, ktorá zabezpečí spravodlivú distribúciu a zdieľanie zdrojov a príležitostí (Dominelli, 2014, 2016, 2018).

1 ÚLOHY A CIELE SOCIÁLNEJ PRÁCE V NOVOM MILÉNIU

Podľa Rambaree (2020) sa globálna sociálna práca v novom miléniu zhodla na tom, že je potrebná významnejšia orientácia na *ekocentrickú paradigmu*, čo by sa následne malo odraziť aj v pregraduálnej príprave sociálnych pracovníkov.

K tejto požiadavke prichádza v dôsledku prehlbujúcej sa environmentálnej krízy, ktorá čoraz viac zasahuje životné prostredie všetkých ľudí. Dopady neobmedzeného hospodárskeho rastu, ktoré sú spájané s dôsledkami znečisťovania prostredia, s globálnym otepľovaním a jeho vplyvom na životné prostredie viedli k tomu, že významné svetové organizácie sociálnej práce, ktorými sú IASSW, IFSW a ICSW požadovali, aby sa jednou z hodnôt profesie stalo aj prírodné prostredie (Levická a kol., 2012).

Sociálna práca následne integrovala do svojej teoretickej bázy aj problematiku trvalo udržateľného rozvoja, ktorý je podľa Boström et al. (2018) integrujúcim konceptom prepájajúcim základné dimenzie profesie s jej misiou, ktorou je budovanie zdravej, šťastnej a prosperujúcej spoločnosti. V rámci globálneho spoločenstva sociálnych pracovníkov bola práve oblasť trvalo udržateľného životného prostredia zaradená medzi štyri prioritné oblasti Globálnej agendy pre sociálnu prácu a sociálny rozvoj (IASSW, IFSW a ICSW, 2012; Levická, J., Levická, K., 2013; Krings et al., 2020), čo posilnilo význam environmentálnej sociálnej práce pre globálnu spoločnosť. Rambaree et al. (2019) spájajú vývoj

environmentálnej sociálnej práce so skutočnosťou, že zmeny v životnom prostredí najvýraznejšie zasahujú práve najzraniteľnejšie skupiny spoločnosti.

Dominelli (2012, 2018), Fook (2002), Gray et al. (2013) a ďalší konštatujú, že predpokladom rozvoja environmentálnej sociálnej práce je budovanie teórie podopretej empirickými zisteniami, na základe ktorých bude možné pripraviť nové intervenčné metódy a programy. Predmetom environmentálnej sociálnej práce však nie sú len zmeny životného prostredia spojené s klimatickou krízou. Rovnako sa zameriava na dopady environmentálnych záťaží zapríčinených podnikaním na kvalitu života komunit žijúcich v ich bezprostrednej blízkosti. Environmentálna sociálna práca pracuje tiež so stratégiami zvládania nepriaznivých životných podmienok (Levická a kol., 2012). Posilnenie pregraduálnej prípravy o environmentálnu sociálnu prácu vychádza zo skutočnosti, že klimatická núdza produkuje vyššiu mieru chudoby, prináša hladomor a nový druh migrantov, ktorý sa označuje ako environmentálna migrácia. Rozšírenie hraníc sociálnej práce o ekologické a environmentálne témy si vyžaduje potrebu pripraviť sociálnych pracovníkov na efektívnu identifikáciu sociálnych problémov spôsobených nekvalitným životným prostredím a ich následnú elimináciu. Teoretické poznatky z oblasti environmentálnej sociálnej práce sú predpokladom dobre zacielenej prevencie (Ramsay, Boddy, 2017; Krings et al., 2020).

Napriek silnej argumentácii v prospech environmentálnej sociálnej práce, v ekonomicky vyspelých krajinách sa nestal tento smer dominantným vo vedeckom výskume, vzdelávaní a ani v praxi. Tento fakt je v rozpore s tým, že sociálna práca sama seba charakterizuje ako transformačnú a emancipačnú profesiu, ktorej cieľom je prispieť v rámci reálnych možností k zlepšeniu kvality života čo najväčšieho množstva ľudí (Levická, J., Levická, K., 2013). Práve preto, aby mohli realizovať tento cieľ, sú sociálni pracovníci vybavení hodnotami, vedomosťami a zručnosťami, ktoré sú potrebné pri uskutočňovaní sociálnych zmien. Ide najmä o hodnoty, ako sú emancipačný proces, sociálna spravodlivosť, ľudské práva a pod. Vychádzajúc z etického kódexu profesie, sociálni pracovníci majú profesionálnu aj morálnu povinnosť vytvárať podmienky a mechanizmy na zlepšenie životného prostredia pre všetkých členov spoločnosti. Z čoho explicitne vyplýva povinnosť profesie zapojiť sa do environmentálneho úsilia zameraného na vytvorenie a udržanie konceptu trvalo udržateľného spôsobu života. Bazálnym predpokladom prežitia ľudstva nie je neobmedzený hospodársky rast, ale vytvorenie kompaktného systému človeka s ostatnými živými organizmami planéty (Besthorn, 2003; Coates, Gray, 2012).

Zápas o zdravé životné prostredie nie je možné prenechať „na zodpovednosť“ len jednému, či dvom vedným odborom. Každá vedná oblasť môže priniesť vlastné poznatky, z ktorých môžu profitovať jednotlivci, rodiny i komunity. V kontexte sociálnej práce sa spája táto problematika s myšlienkami sociálnej spravodlivosti (Dominelli, 2012, 2016, 2018), sociálnej solidarity (Fook, 2002) a boja proti tzv. environmentálnej chudobe (Gray et al., 2013). Angažovanosť v oblasti budovania environmentálne orientovanej sociálnej práce je priamou odpoveďou na misiu sociálnej práce, ktorou je zdravý a spokojný život pre všetkých (Fook, 2002; Besthorn, 2003; Coates, Gray, 2012).

2 PREKÁŽKY NA CESTE ETABLOVANIA ENVIRONMENTÁLNEJ SOCIÁLNEJ PRÁCE V DOMÁCOM PROSTREDÍ

Vznik a rozvoj sociálnej práce na Slovensku je úzko prepojený s aktivitami ŽIVENY a Československého červeného kríža. Autori a autorky spojení s týmito

dvomi organizáciami (ako napr. Hlava, 1933; Poubová-Nečasová, 1923, 1927; Crips, 1929; Macháčová, 1929) opakovane upozorňovali na význam zdravého životného prostredia pre vývoj detí. Alice Masaryková patrila k propagátorom a organizátorom tzv. letných ozdravovacích táborov, do ktorých boli umiestňované deti zo sociálne slabých rodín, ktoré zároveň žili v priemyselných častiach miest. Hlavným cieľom ozdravovacích táborov bolo zabezpečiť deťom pobyt v zdravom prostredí českej alebo slovenskej prírody a poskytnúť im vhodnú stravu tak, aby po dvoj-trojtyždňovom pobyte v ozdravovacom tábore deti načerpali dostatok fyzických síl, potrebných na prežitie ďalšieho obdobia v zdravotne závadnom prostredí (Levická, 1999; Levická a kol., 2015).

Očakávali by sme preto, že domáci autori a autorky prejavia záujem o rozvoj environmentálnej sociálnej práce na Slovensku. No skutočnosť je taká, že na Slovensku nemá žiadna katedra v študijnom programe zaradený samostatný predmet zameraný na environmentálnu sociálnu prácu. V publikačnej oblasti u domácich autorov nájdeme len jednu monografiu zameranú na ekologické problémy v kontexte sociálnej práce (Levická a kol., 2012). Nedostatočný záujem o túto oblasť sociálnej práce môže mať viacero dôvodov, z ktorých za najvýznamnejšie vnímame nasledovné dva:

- a) Preferencia poradensko-terapeutickej paradigmy sociálnej práce v slovenskom vysokoškolskom prostredí primárne nevytvára priaznivé podmienky pre etablovanie environmentálnej sociálnej práce u nás. V neprospech rozvoja environmentálne fokusovanej sociálnej práce u nás hovorilo aj jej počiatkové spojenie s problematikou globálneho otepľovania a následných ekologických kríz.
- b) Geografická poloha Slovenska mohla u domácich autorov umocňovať dojem, že problémy súvisiace s globálnym otepľovaním sa nás týkajú len okrajovo.

Tieto fakty spôsobili, že jednotlivé katedry sociálnej práce nevnímali túto oblasť sociálnej práce ako významnú pre lokálnu prax, a preto sa jej venovali len okrajovo. Vedecko-výskumné aktivity jednotlivých katedier sa nezameriavajú na oblasť environmentálnej sociálnej práce. Zatiaľ jedinou katedrou, ktorá zamerala svoju vedecko-výskumnú pozornosť do tejto oblasti sociálnej práce je Katedra sociálnej práce a poradenstva FSV UCM v Trnave. Riešiteľský kolektív získal finančnú podporu APVV pre realizáciu projektu *Environmentálna spravodlivosť v kontexte sociálnej práce*. Realizácia tohto projektu by mala v priebehu nasledujúcich rokov otvoriť vedecký diskurz o význame environmentálnej sociálnej práce pre súčasnú spoločnosť a o jej mieste v pregraduálnej príprave sociálnych pracovníkov.

ZÁVER

Zhoršujúca sa kvalita životného prostredia na Slovensku, neriešenie starých environmentálnych záťaží a ich dopadov na životné prostredie sú predmetom záujmu slovenských ekologických aktivistov, ale aj odborníkov z oblasti životného prostredia, či zdravotníctva. Pokladáme za dôležité, aby sa medzi týchto odborníkov zaradili aj sociálni pracovníci, úlohou ktorých by malo byť *zistiť dopady environmentálnych záťaží na každodenný život obyvateľov komunit nachádzajúcich sa v ich blízkosti a identifikovať faktory napomáhajúce k eliminácii týchto dopadov*.

Úplne iné sú ale úlohy environmentálnej sociálnej práce fokusované na tzv. vybudované prostredie (Krings et al., 2020; McKinnon, 2008.). Termín vybudované prostredie sa v literatúre používa na rozlíšenie od sociálneho prostredia a fyzického prostredia (prírodné prostredie). Ide vlastne o „umelo“ vybudované časti ľudského sveta, pre

ktoré je charakteristická veľká hustota obyvateľstva a nižšia až nedostatočná prepojenosť s prirodzeným prepojením na fyzické (prírodné prostredie) a skúmanie spojitosti medzi vybudovaným prostredím a výskytom sociálnych problémov. Ani táto téma nie je u nás celkom nová. V minulosti sa jej venoval Arnošt Inocent Bláha v svojich prácach ako napr. *Město: Sociologická studie* (1914), *Sociologie sedláka a dělníka* (1925), *Sociologie dětství* (1927) alebo *Jak se dívat sociologicky na život* (1947) a pod. (Levická, 1999; Levická a kol., 2015). Najznámejším slovenským vybudovaným prostredím je bratislavský Pentagón, ktorý je dlhodobo v pozornosti viacerých autorov zaoberajúcich sa sociálnou prácou s rizikovými skupinami.

Sme presvedčené, že environmentálna sociálna práca si nájde aj v slovenskom prostredí svoje miesto a vyvolá záujem aj o jej začlenenie do pregraduálneho vzdelávania v odbore sociálna práca.

POĎAKOVANIE

Príspevok vznikol v rámci projektu APVV-20-0094 Environmentálna spravodlivosť v kontexte sociálnej práce.

POUŽITÉ ZDROJE

ADDAMS, J. 1910. *Twenty Years at Hull-House: With Autobiographical Notes*; Macmillan : New York, NY, USA.

BARTLETT, H. 1970. *The Common Base of Social Work Practice*. New York: NASW ISBN 0-871010542.

BESTHORN, F. 2003. Radical ecologisms: Insights for educating social workers in ecological activism and social Justice. [online] *Critical Social Work*, 4(1), pp.66-106 [Cit- 2012-03-02] Dostupné na: <http://www.criticalsocialwork.com>.

BOSTRÖM, M., ANDERSSON, E., BERG, M., GUSTAFSSON, K., GUSTAVSSON, E., H YSING, E., LIDSKOG, R., LÖFMARCK, E., OJALA, M., OLSSON, J. AND SINGLETON, B. E. 2018. "Conditions for transformative learning for sustainable development: a theoretical review and approach". [online]. Sustainability, Vol. 10 No. 12, pp. 1-21, doi: 10.3390/su10124479.

COATES, J., GREY, M. 2012. The environment and social work: An overview and introduction. [online] *International Journal of Social Welfare* 21(3) DOI: 10.1111/j.1468-2397.2011.00851.x.

CRIPS, A. 1929. Sociálna pečlivosť. *Zprávy Československého červeného kříže*, 9(6).

DOMINELLI, L. 2012. *Green Social Work. From Environmental Crises to Environmental Justice*. Polity Press : Cambridge.

DOMINELLI, L. 2014. *Promoting environmental justice through green social work practice: a key challenge for practitioners and educators*. [online]. *International Social Work*, Vol. 57 No. 4, pp. 338-345, doi: 10.1177/0020872814524968.

DOMINELLI, L. 2016. *Green Social Work. From Enviromental Crises to Enviromental Justice*. Polity Cambridge: Polity Press ISBN: 978-0745654010.

DOMINELLI, L. 2018. "Green social work in theory and practice". In Dominelli, L. (Ed.) *The Routledge Handbook of Green Social Work*, Routledge, New York, NY, pp. 9-20.

FOOK, J. 2002. *Social Work: Critical Theory and Practice*. London : SAGE.

GERMAIN, C. B. 1973. An Ecological Perspective in Case Work Practice. *Social Casework*, 54(3), 323-330.

GERMAIN, C. B., GITTERMAN, A. 2011. *Ecological Perspective*. [online]. Dostupné na: http://www.uncp.edu/home/marson/348_ecological.html 2011. 07.15.

GORDON, W. 1969. *Basic constructs for an integrative and generative conception of social work*. In: Hearn, G. (Ed.) *The general system approach: Contributions toward a holistic conceptions of social work*. New York: CSWE, pp. 5-11.

GRAY, M., COATES, J., HETHERINGTON, T. (Eds). 2013. "Introduction", *Environmental Social Work*, Routledge, Oxon, pp. 1-29.

GRAY, M., COATES, J. 2015. Changing gears: shifting to an environmental perspective in social work education. [online]. *Social Work Education*, Vol. 34 No. 5, pp. 502-5012, doi: 10.1080/02615479.2015.1065807.

HARE, I. 2004. Defining social work for the 20th century: the international federation of social worker's revised definition of social work [online] *International Social Work*, Vol. 47 No. 3, pp. 407-424.

HARRIS, C., BODDY, J. 2017. The Natural Environment in Social Work Education: a Content Analysis of Australian Social Work Courses [online]. *Australian Social Work*, Vol. 70 No. 3, pp. 337-349, doi: 10.1080/0312407X.2016.1263352.

HLAVA, K. 1933. *Základy sociální péče o mládež: pro druhý ročník ústavů ke vzdělání učitelek domácích nauk*. Praha, 1933.

IASSW, IFSW a ICSW. 2012. *The global agenda 2012*. [online]. Dostupné na: www.eassw.org/wp-content/uploads/2017/04/globalagenda2012.pdf.

KONDRAT, M. E. 2013. *Person-in-Environment*. Encyclopedia of Social Work, National Association of Social Workers and Oxford University Press, Oxford.

KRAKEŠ, J. KRAKEŠOVÁ-DOŠKOVÁ, M. 1934. *Sociální případ*. Praha : Organizace sociálních pracovníků.

KRINGS, A., VICTOR, B.G., MATHIAS, J. PERRON, B.E. 2020. Environmental social work in the disciplinary literature, 1991–2015. [online]. *International social work*, 63(3):275-290. Dostupné na: <https://doi.org/10.1177/0020872818788397>.

LEVICKÁ, J. 1999. *Náčrt dejín sociálnej práce*. Trnava : SAP. 104 s. ISBN 80-88908-29-9.

LEVICKÁ, J., LEVICKÁ, K. 2013. Global Agenda a jej význam pre budúci vývoj sociálnej práce In: *Aktuálne otázky sociálnej politiky - teórie a praxe*. ISSN 1804-9095. - Vol. 7, No 1 (2), s. 6-17.

LEVICKÁ, J., LEVICKÁ, K., HANZALÍKOVÁ, V., BÁNOVČINOVÁ, A. 2012. *Ekosociálne prístupy v sociálnej práci*. Trnava : Oliva, ISBN 978-80-89332-14-4.

LEVICKÁ, J. a kol. 2015. *Identita slovenskej sociálnej práce*. 1. vyd. Trnava : Typi Universitatis Tyrnaviensis, spoločné pracovisko Trnavskej univerzity v Trnave a VEDY, vydavateľstva Slovenskej akadémie vied. 233 s. ISBN 978-80-8082-872-1.

MACHAČOVÁ, H. 1929. Praktické pokyny pro sociální pracovníky v sociálně zdravotní péči. *Zprávy Československého červeného kříže*, 9(10).

MATTHIES, A. L., TURUNEN, P., ALBERS, S., BOECK, T., NÄRHI, K. 2000. An eco-social approach to tackling social exclusion in European cities: A new comparative research project in progress. *European Journal of Social Work*, 3, 43–52.

MCKINNON, J. 2008. 'Exploring the Nexus between Social Work and the Environment', [online]. *Australian Social Work* 61(3): 256–68. Dostupné na: <https://doi.org/10.1080/03124070802178275>.

MCKINNON, J., ALSTON, M. (Eds). 2016. *Ecological Social Work: Towards Sustainability*. Palgrave Macmillan, London.

NEČASOVÁ-POUBOVÁ, M. 1927. Matky, ktoré musí vydělávat. *Péče o mládež*.

ORNELLAS, A., SPOLANDER, G. AND ENGELBRECHT, L. K. 2018. The global social work definition: ontology, implications and challenges. [online]. *Journal of Social Work*, Vol. 18 No. 2, pp. 222-240, doi: 10.1177/1468017316654606.

POUBOVÁ-NEČASOVÁ, M. 1923. *O sociální péči rodinné*. Brno : vydavatelství časopisu Péče o mládež.

RAMBAREE, K., POWERS, M. AND SMITH, R. 2019. Ecosocial work and social change in community practice. [online] *Journal of Community Practice*, Vol. 27 Nos 3/4, pp. 205-212, doi: 10.1080/10705422.2019.1660516.

RAMBAREE, K. 2020. Environmental social work: Implications for accelerating the implementation of sustainable development in social work curricula. *International Journal of Sustainability in Higher Education*, 21 (3), 557-576.

RAMSAY, S., BODDY, J. 2017. Environmental social work: a concept analysis. [online]. *The British Journal of Social Work*, Vol. 47 No. 1, pp. 68-86, doi: 10.1093/bjsw/bcw078.

RICHMOND, M. 1917. *Social Diagnosis* Richmond, M. *Social Diagnosis*; Russel Sage Foundation: New York, NY, USA.

STEPNEY, P., FORD, D. (Eds.) 1998. *Social work, models, methods and theories. A framework from practice*. Lyme Regis : Russel Haus Publishing.

Kontakt

prof. PhDr. Mgr. Jana Levická, PhD. (jana.levicka@ucm.sk)

Mgr. Michaela Vaceková, interná doktorandka (vacekova1@ucm.sk)

Katedra sociálnych služieb a poradenstva

FSV UCM v Trnave

Bučianska 4/A, Trnava, 917 01